

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 425. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992356988336.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Kleist opgav snart sin Embedsvirksomhed og vendte tilbage til Poesien. Særlig fængslende er nu den Maade, paa hvilken denne inderst inde saa energiske Digter kommer til at fremstille dramatiske Karakterer. Studiet af Romantikernes Sjæleliv og Sjælelære har vist os, hvorledes de ved at udstykke Individualiteten kom til at lægge Hovedvægten paa Alt, hvad der sprænger dennes Form: Drøm, Sansevildelse og Afsind. Det, der adskiller Kleist's Karakterer fra Romantikernes øvrige, er at de Intet har af det Udviskede eller Svampede, som betegner dem; men hvad der er fælles for hans og de andre, det er det Sygdomsagtige i Grundpræget. I enhver Lidenskab griber Kleist det Træk, ved hvilket den røber sin Familie-Lighed med den fikse Idé eller det viljeløse Afsind, i enhver nok saa kraftig Aand jager han sin 426 Sonde ned paa det syge Punkt, hvor Aanden taber sit Herredømme over sig selv: Søvnngænger, dyrisk Betagethed, Adspredthed, Fejghed under Dødsangst. Man tænke paa en Lidenskab som Elskov; den er ganske vist ikke af forstandig Natur, men den har en Side, fra hvilken den kan ses i Sammenhæng med Fornuft og Aand. Derfor skildrer Kleist den gennemgaaende og med beundringsværdig Kraft som rent sygdomsagtig, som Mani.